

står det klart, at hvis det nye barn får et mindre værdigt liv eller på nogen måder lider overlast i situationen, så vil vi ikke kunne acceptere dette forslag.

For det første er det essentielt, at barnet ikke lider overlast, smerte eller lignende for at fungere som donor, men det har vi heller ikke indtryk af at det gør. Stamcellerne, der skal redde det syge barn, tages fra moderkagen og navlestrengen, efter at det nye barn er blevet født, og der er ingen erfaring fra tidligere søskendedonation for, at det raske barn bliver en slags konstant reservelager til senere organdonation. Dette er imod bioetikkonventionen og imod dansk lovgivning.

For det andet er vi nødt til at overveje konsekvenserne af at foretage en bevidst udvælgelse af befrugtede æg. Det er denne proces, som en del af Det Ethiske Råd mener man skal afstå fra eller begrænse til et minimum af tilfælde.

Loven om kunstig befrugtning giver i dag mulighed for, at man kan tilbyde kommende forældrepar med en arvelig sygdom at foretage en ægsortering via kunstig befrugtning, således at det sikres, at et nyt barn ikke er bærer af den livstruende, arvelige sygdom, som forældrene er bærere af. Der er altså tale om et fravalg af befrugtede æg, der var bærere af en livstruende sygdom.

Men også det positive tilvalg af bestemte befrugtede æg har indenrigs- og sundhedsministeren allerede to gange givet tilladelse til i sager, hvor denne proces kunne sikre, at et kommende barn var vævsforligeligt med et nulevende, livstruende sygt barn i familien.

Den konkrete sag om Patrick, der betyder, at vi behandler dette lovforslag i dag, er anderledes. Hans sygdom er livstruende, og ligesom i de tidligere sager er hans eneste redning, at hans forældre sætter et nyt barn i verden, der har samme vævstype som ham og dermed kan fungere som donor. Men Patricks sygdom er ikke arvelig, derfor skal ægsortering alene ske for at sikre, at det nye barn fødes med den rigtige vævstype.

Socialdemokraterne ønsker ikke at gøre ægsortering til generel praksis, men vi kan heller ikke se noget fornuftigt argument for, at man skulle være mindre værdig til at blive reddet fra en livstruende sygdom, alene fordi den ikke er arvelig. Vi har pligt til at redde alle de menneskeliv, vi kan.

Jeg tror ikke, man skal frygte ægsortering i få og særlig alvorlige tilfælde af frygt for, at det

nye barn udvælges eller fødes af de forkerte grunde. Jeg kan ikke tro, at forældre skulle elske deres nye barn mindre, fordi der er sket en udvælgelse af vævstype, og det er for mig det mest afgørende. Jeg betragter det ikke som æg, der er sorteret fra, men som et barn, der er valgt til, et barn, der ud over alle sine individuelle og vidunderlige egenskaber også har en vævstype, der kan redde barnets syge søster eller bror.

Derfor kan jeg sige i dag, at Socialdemokraterne stiller sig positivt over for lovforslaget. Vi vil gerne være med til at gøre det muligt i konkrete tilfælde at give tilladelse til at anvende præimplantationsdiagnostik til at redde et barn med en livstruende sygdom, ikke som generel regel, men i de særlige tilfælde, hvor det ikke er muligt at finde en donor i det internationale knoglemarvsdonorregister, og hvor ingen andre behandlinger har vist sig mulige.

Kl. 17.50

Vi vil lade det være op til den enkelte familie efter grundige informationer at afgøre, om de vil benytte sig af muligheden, og vi vil stole på, at de tager det rigtige valg for deres nuværende og kommende familiemedlemmer.

Men det skal være et valg, alle danske familier skal have, hvis de skulle komme i den ulykkelige situation, vi taler om. Det skal ikke som i dag være et valg, der betinges af familiens økonomi, hvor A-holderet, der har penge nok, kan tage til udlandet for at forsøge at redde deres barn, mens B-holderet, der ikke har råd, må se til, at det danske sundhedsvæsen ikke vil kunne tilbyde en behandling, der kan redde deres barns liv potentielt. Det vil vi ikke acceptere.

Derfor stiller vi os positivt over for forslaget, ser frem til at diskutere det til bunds under udvalgsarbejdet, men kan ikke afvise, at enkelte medlemmer i sidste ende vil vælge at tage forbehold over for lovforslaget. Vi har dog ingen meldinger herom endnu.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg tror, vi skal være enige om i denne her debat, at vi alle sammen kan leve os ind i forældrenes situation. Jeg tror også, vi skal være enige om, at ingen vil sige, at forældrene vil elske det barn, der eventuelt måtte blive født, mindre. Det er ikke det, vi drøfter.

Det, vi drøfter, er: Hvad nu, hvis man står med et sundt og godt æg, der ikke har det væv, og et knap så godt æg, som har en vævsforligelighed? Hvad skal man så vælge i den situation?